

Tancs mediàtics al segle XXI

Al segle XXI els tancs són mediàtics: ara s'eliminen els rivals polítics no matant-los físicament, sinó liquidant la seva reputació i destruint la seva carrera, com és el cas de Xavier Trias

Els atemptats de Barcelona del 17 d'agost han portat la majoria dels mitjans de Madrid a assolir nous límits en la manipulació política: a mesura que la premsa internacional més influent lloava la ràpida i eficaç actuació dels Mossos d'Esquadra, la premsa espanyola afí a la línia política del Govern espanyol associava de la manera més vergonyosa el terrorisme gihadista i l'islamisme radical amb l'independentisme català. Un moviment, per cert, que en els darrers anys s'ha guanyat el respecte i en algun cas fins i tot la simpatia per l'escrupolosa manera cívica, pacífica i democràtica de reivindicar la independència ("ni un vidre trencat, ni un contenidor cremat", ha dit la BBC).

A Catalunya fins i tot Enric Juliana i Antoni Puigverd han esclatat des de *La Vanguardia* (un diari crític amb el procés) per aquesta manipulació tan barroera i bruta: "Un gran error comès des de Madrid; tindrem una nova Diada massiva", ha escrit Juliana. Puigverd va culpar els mitjans madrilenys de remenar els mals esperits de l'11M del 2004 ("Ho heu tornat a fer! Heu tornat a fer servir els morts per justificar la vostra posició política"). Puigverd ja havia esclatat a principis d'agost, quan en un article sobre el caos a l'aeroport de Barcelona va deixar de resignar-se en el tema català. L'acumulació de proves, dades i evidències que el boicot dels controls només a l'aeroport de Barcelona es podia haver evitat era massa descarnat; ja es tenien massa indicis que el caos havia estat deliberadament provocat des del Govern espanyol, que no va demanar a la Comissió

RAMON TREMOSA

Europea una pròrroga en l'aplicació del nou reglament de seguretat com sí que han fet 12 països de la Unió Europea (resposta oficial CE a una pregunta meua en data 4/VIII/2017).

La premsa escrita passa avui per un molt mal moment a Espanya, el país on la llibertat de premsa és de les més baixes d'occident i on la majoria de mitjans estan en caiguda lliure de vendes: alguns dels grans diaris han evitat la fallida rebent crèdits de bancs també en fallida (Bankia), crèdits que s'han "renegociat" gràcies a la "intervenció" del Govern espanyol, que en va demanar un a la UE per rescatar Bankia; i així en el tema català coincideixen totes les portades dels diaris de Madrid. *El País*, però, acusa tant la pèrdua de credibilitat, que ni tan sols va poder convèncer els militants del

PSOE que votessin Susana Díaz, tal com volia el PP! *El País* ja no és el que era.

Això no vol dir, però, que els tancs mediàtics no siguin letals. A Xavier Trias li va costar l'alcaldia de Barcelona: uns mesos abans de les eleccions *El Mundo* va publicar la notícia falsa que tenia un compte amb 12 milions d'euros a Suïssa. Tot i que Trias va aconseguir un certificat del banc suís negant aquesta manipulació, els rivals polítics de Trias van fer servir sense escrúpols aquesta mentida en la campanya electoral. Després hem escoltat les gravacions a les clavegueres de l'Estat en les quals Fernández Díaz fins i tot es burlava de Trias: "Quan se sàpiga la veritat ja haurà perdut el càrrec".

Per cert, Ada Colau s'ha de disculpar amb Xavier Trias: li va dir "fem fora la màfia", i el seu partit va guanyar l'alcaldia per només un regidor fent servir també la guerra bruta de l'Estat contra Trias. Mentre no ho faci, molta gent a Barcelona la considera una alcaldessa amb un creixent dèficit de legitimitat.

Afortunadament, les xarxes socials no estan (encara) censurades i els ciutadans podem contrarestar les manipulacions barroeres dels tancs mediàtics. De fet, les eleccions catalanes del 2015 van suposar la victòria de les xarxes contra el centralisme madrileny de quasi tots els diaris, televisions i ràdios unionistes de Madrid (i alguns de Barcelona). Sense la revolució informativa de les xarxes socials em sembla que el procés català no hauria estat possible o, si més no, no hauria anat pas tan de pressa.

Eurodiputat independent pel PDeCAT